

hvorledes Administrationen vil bringe Loven til Udførelse. De faa Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, skal jo suppleres ved den tilsigtede Kødordning, og den er, saaledes som den foreligger i det Bilag, der er fremsendt fra Kødudvalget og vedlagt det forelagte Lovforslag, ikke klar paa alle Punkter; meget vil afhænge af, hvorledes denne Kødordning bliver ført ud i Livet og administreret, idet der er adskillige Spørgsmaal, der trænger til at klares. Om man er i Stand til at klare dem ved en Udvalgsbehandling her i Tinget, vil jo vise sig, det vil i alt Fald være rigtigst at søge i saa høj Grad som muligt at faa klaret dem. Det ærede Medlem, der talte, har alt fremdraget flere af disse Spørgsmaal for Ministeren, og det er ikke nødvendigt, at jeg gentager dem, en hel Del af dem kan man vist heller ikke komme til Bunds i ved en Behandling her i Tinget. Vanskeligheden ved at lovgive paa dette Omraade og den Omstændighed, at man betragter det hele som en midlertidig Foranstaltning, gør, at man skal gøre, hvad der kan gøres, for hurtigst mulig at komme bort derfra igen. Thi det er min Tro, at hvorledes man nu end faar formuleret Bestemmelserne i Kødordningen, og hvorledes den end sættes i Værk, vil der blive megen Utilfredshed med den. Det vil altsaa være det ønskeligste, at man saa snart som muligt kommer bort fra den igen og tilbage til den Rationering af Svinekød, der jo ganske anderledes let lader sig praktisere, og som nu har været praktiseret i et langt Tidsrum med meget god Virkning. Derfor vil jeg, idet jeg slutter med at anbefale Lovforslaget til videre og velvillig Fremme, tillade mig at opfordre den højtærede Indenrigsminister til ikke at tabe dette af Syne, men gøre, hvad der fra Ministeriets Side kan gøres, for at søge Flæskeproduktionen fremmet saa meget som muligt, saa at der kan skaffes det nødvendige Kvantum tilsnarest muligt at erstatte Kødordningen med Flæskerationeringen.

Johan Hansen: Som mit Partis Ordfører hilser jeg med dobbelt Glæde det foreliggende Lovforslag. Jeg glæder mig naturligvis først over, at de regulerende Foranstaltninger, som kan blive truffet i Henhold til denne Lov, kan komme en hel Del Smaakaarsfolk Landet over til gode, som i de sidste Maaneder praktisk talt intet Kød eller Flæsk har kunnet faa. Det har været saaledes, at de Priser, der skulde betales for Oksekød, har ligget betydeligt over det, Folk med smaa Indtæg-

ter har kunnet betale. Jeg glæder mig dernæst over, at Ordningen kommer saa betids, at den Eksportafgift, Producenterne maa betale, forhaabentlig kun bliver en ringe Risiko-Præmie, om jeg saa maa sige, i Sammenligning med de store Udgifter, som i Efteraaret 1917 fulgte af Markederne Overfyldning med Kreaturer. For at undgaa den Nervøsitet, der da var herskende i det danske Landbrug, tror jeg, man gerne havde betalt en saa lille Risiko-Præmie, som her er Tale om. Ærede Medlemmer af dette høje Ting ved jo, at denne Nervøsitet gav sig Udtryk i, at Eksportmarkederne overalt i vort Land i den Grad var overfyldte, at Priserne gik langt ned. Der blev ogsaa den Gang truffet nogle Foranstaltninger, for at Nervøsiteten ikke skulde give altfor stærke Udslag, men der var den Fejl ved disse Foranstaltninger, at de var trufne uden videre Plan. I det Amt, jeg er fra, forsøgte man for at dæmme op imod Massetilførselen af Kreaturer at gøre det klart for Befolkningen, at man burde købe og bruge Oksekød, og vi traf til den Ende forskellige Foranstaltninger, som netop gik ud paa at gøre Publikum opmærksom derpaa, ligesom vi forsøgte at kontrollere, at den Pris, Slakterierne tog for de Kreaturer, de indkøbte til en forholdsvis billig Pris, ikke blev højere end højst nødvendigt. Vi fik saa en Bemyndigelse til gennem Prisreguleringskommissionerne at kontrollere disse Priser, og det lykkedes os, tror jeg, paa den Maade at holde Priserne en Del nede. Saaledes blev der mange Steder Landet over truffet forskellige Foranstaltninger, men de var, som sagt, trufne uden nogen særlig Plan og virkede derfor ikke efter Hensigten. Det viste sig senere, da Nervøsiteten havde lagt sig, at Besætningerne var reducerede en Del, og Kreaturpriserne og dermed Kødpriserne steg saa betydeligt, at en stor Mængde Folk ikke kunde faa det Oksekød, de ønskede at tilkøbe sig. I den Kommune, jeg er fra, forstod man godt dette, og man har truffet Foranstaltninger til Nedsættelse af Priserne, saaledes at alle disse Folk kunde faa Andel i Oksekødet.

Men, som sagt, de Foranstaltninger, som nu skal træffes, og den lille Eksportpræmie, der nu skal betales, vil efter min Mening være en forholdsvis billig Præmie at udrede for at slippe for en Gentagelse af den Uro og Nervøsitet, som opstod i 1917. Hvordan det vilde stille sig i Aar, hvis der ikke blev truffet en saadan Ordning, at man her i Danmark fik Lejlighed